

end dem, Telefonkommissionen vil foreslaa. Derfor er det mig en Tilfredsstillelse i Betænkningen at se Udtryk for, at man ikke i nogen Henseende har villet svække Telefonkommissionens Autoritet i Forhandlingen med de private Selskaber, og jeg har da ikke nogen Betænkelighed ved den foreslaaede Ændring, som jeg altsaa skal anbefale.

Ud over denne Ændring i Lovforslaget er der under Udvalgets Arbejde foretaget Ændringer i de forskellige Reglementer saavel som i selve Koncessionens Ordlyd. Disse Ændringer er ikke af synderlig indgribende Karakter, og jeg har med Tilfredshed kunnet arbejde paa deres Gennemførelse. Den ene, som gaar ud paa, at Selskabet i ethvert Tilfælde skal have Ministeriets Tilladelse til Optagelse af Laan, ogsaa hvad Prioritetslaan angaar, finder jeg at være af rent formel Karakter, idet det overhovedet ikke kunde tænkes, at man skulde kunne nægte Tilladelse til Optagelse eller Overtagelse af ganske almindelige Prioritetslaan i faste Ejendomme. Den anden Ændring, hvorefter det kan tilkomme ikke blot Selskabet, men ogsaa Tilsynet at kræve Ændringer i Afskrivningsreglerne, og hvorefter saadanne Krav kan indannes til Ministerens Afgørelse, har jeg ligeledes set med stor Tilfredshed som en væsentlig Forbedring. Endelig finder jeg, at efter den Ændring, som har fundet Sted i Konteringsreglementet med Hensyn til Tilskrivningen til Anlægskontoen for Nyanlæg, angives Hensigten tydeligere end gennem det oprindelige foreslaaede.

Den ærede Ordfører æskede min Udtalelse med Hensyn til Forstaaelsen af Reglementets Post 6 vedrørende Belastningen af Anlægskontoen med Renten af visse store Nyanlæg. Det er ganske rigtigt, at der i Begyndelsen af denne Post 6 stod, at Selskabet har Ret til at belaste Anlægskontoen med Renten, men naar der henimod Paragraffens Slutning derefter staar, at Ministeren afgør, om og i hvilket Omfang Selskabets Ønske kan efterkommes, kan jeg ikke se andet end, at det er Ministeren, som har den endelige Afgørelse i denne Sag, og derfor har jeg anset det for ganske overflødig at komme ind paa Ændringer paa dette Omraade.

Dernæst har Udvalget forhandlet med mig om, hvorvidt der kunde foretages Ændringer i Reglerne for den nuværende Repræsentation af Københavns Telefonaktieselskabs Abonenter. Jeg erklærede mig rede til, hvad jeg herved bekræfter,

at forhandle med den nuværende Repræsentation om mulige Ændringer i dette Forhold, men afventer for øvrigt vejledende Forhandlinger indenfor Telefonkommissionen derom.

I Koncessionens § 11, som indeholder Regler angaaende Selskabets Forhold til dets Personale, er foretaget en Ændring, gaaende ud paa, at der i alle Tilfælde skal aabnes Adgang til tvungen Mægling, medens derimod Henviisning til Voldgift af Stridsspørgsmaal fremdeles skal bero paa Parternes indbyrdes Enighed. Det er denne Ændring, som jeg ved Sagens første Behandling bebudede at ville stille Forslag om for at opnaa Enighed mellem divergerende Anskuelse paa dette Punkt. Det var som bekendt alene paa dette Punkt, at der var Uenighed indenfor Kommissionen, og jeg er glad ved, at de to Medlemmer af Kommissionen, som havde taget Afstand fra Kommissionens Affattelse, har erklæret sig tilfreds med den Ordning, som nu er gennemført.

Jeg skal dernæst ikke undlade ligesom det ærede Udvalg at udtale min Sympati for, at der gennem Forhandling mellem Personalets Organisationer og Telefonselskabet indføres et ugentligt Fritidsgn for hver af Funktionærerne, men det er ogsaa for mit Vedkommende en Forudsætning, at dette kan ske uden Skade for selve Telefondriften. Der er jo for Tiden ikke saa lidt, der peger i Retning af, at Tildelingen af den Fritid, som de forskellige Funktionærer med stor Ret kræver, undertiden vil kunne bevirke Vanskeligheder for den Del af Publikum, som de skulde betjene, og det er Tendenser, som jeg synes, det er værd at modarbejde, saa vidt det er muligt. — Jeg kan sympatisere med, at der tilvejebringes Enighed om, at Selskabet ikke benytter Kvinder under 16 Aar ved Betjening af Telefonerne. Ligeledes er jeg beredt til om fornødent at tage Initiativet til Optagelse af en Forhandling om de gifte Kvinders Stilling, idet jeg mener, at det vel i mange Tilfælde kan blive en afgørende Hindring for vedkommende kvindelige Funktionær, at hun indgaar Ægteskab, men jeg mener ikke, at Ægteskabs Indgaaelse bør være Afskedigelsesgrund. Det maa være saaledes saavel i Telefonselskabet som i Statens Tjeneste, at ogsaa gifte Kvinder kan bevare deres Stilling, forudsat at de kan passe den.

Der er indenfor Udvalget fremsat Ønske om at give Kommunerne Adgang til at deltage i Selskabernes Kapitalud-